

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 2 februari 1999 door de Minister van Volksgezondheid verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet "tot bekrachtiging van het koninklijk besluit betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring", heeft op 5 februari 1999 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, troisième chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique, le 2 février 1999, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un avant-projet de loi "portant confirmation de l'arrêté royal relatif au financement de l'Institut d'expertise vétérinaire", a donné le 5 février 1999 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door "de omstandigheid dat aan de betrokken sectoren zo snel mogelijk de rechtszekerheid moet kunnen gegeven worden omtrent de bekrachtiging bij wet van deze nieuwe financieringsregeling en dat in de gegeven omstandigheden die inherent zijn aan het lopende jaar, op dit vlak geen onnodige risico's kunnen worden gelopen".

*

* *

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1.1. Zij de wet van 8 december 1998 houdende diverse bepalingen betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring zijn in de wet van 5 september 1952 betreffende de vleeskeuring en de vleeshandel en in de wet van 15 april 1965 betreffende de keuring van de handel in vis, gevogelte, konijnen en wild en tot wijziging van de wet van 5 september 1952 betreffende de vleeskeuring en de vleeshandel, bepalingen ingevoegd die aan de Koning machtiging verlenen om door de heffing van een aantal rechten de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring te regelen.

.../...

De Koning heeft van de hem verleende machtiging gebruik gemaakt door het nemen van het koninklijk besluit van 22 december 1998 betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring.

1.2. De artikelen 6, derde lid, van de voornoemde wet van 5 september 1952, en 6, tweede lid, van de voornoemde wet van 15 april 1965, zoals vervangen bij respectievelijk de artikelen 2, B., en 3, B., van de voornoemde wet van 8 december 1998, schrijven elk voor wat volgt :

"De Koning bepaalt, uiterlijk binnen het jaar na de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag van die rechten, alsmede de wijze van berekening, inning en koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen ervan. Hij bepaalt tevens de modaliteiten van betaling en doorrekening van de rechten, de gevolgen van het laattijdig verstrekken van de gegevens die nodig zijn voor de facturatie van de rechten, alsmede van de laattijdige betaling ervan.

Het koninklijk besluit genomen in uitvoering van dit artikel is van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de dag van zijn inwerkingtreding wanneer het door de wetgever niet werd bekrachtigd binnen het jaar volgend op dat van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Het koninklijk besluit dat bij wet bekrachtigd is kan niet anders dan bij wet worden gewijzigd."

1.3. Het ontwerp beoogt, in hoofdzaak, met toepassing van de voornoemde wetsbepalingen, het koninklijk besluit van 22 december 1998 te bekrachtigen (artikel 3 van het ontwerp) (1).

(1) Artikel 15 van dit besluit wordt van de bekrachtiging uitgesloten. Bovendien beoogt artikel 2 van het ontwerp een aanpassing van de Franse tekst van artikel 1, 7°, van hetzelfde besluit.

2.1. Zoals vóór de vervanging van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bij de wet van 4 augustus 1996, kan de mededeling van het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen slechts gevraagd worden "in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed" (artikel 84, eerste lid, 2°).

Het laatstgenoemde vereiste is door de wetgever opgelegd om mogelijke misbruiken te voorkomen.

Hieruit volgt dat de behoorlijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling een voorwaarde is voor de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag.

2.2. Te dezen wordt de dringende noodzakelijkheid enkel verantwoord door de omstandigheid "dat aan de betrokken sectoren zo snel mogelijk de rechtszekerheid moet kunnen gegeven worden omtrent de bekrachtiging bij wet van deze nieuwe financieringsregeling en dat in de gegeven omstandigheden die inherent zijn aan het lopende jaar, op dit vlak geen onnodige risico's kunnen worden gelopen".

Er dient met betrekking tot die motivering te worden vastgesteld dat de wetgever zelf, precies met het oog op de rechtszekerheid, een termijn heeft bepaald, met name van één jaar, binnen welke het koninklijk besluit van 22 december 1998 dient te worden bekrachtigd. In het onderhavige geval neemt die termijn een einde op 31 december 1999.

.../...

In de adviesaanvraag wordt niet duidelijk gemaakt waarom het, in tegenstelling tot de uitdrukkelijke opvatting van de wetgever, nodig is reeds lang vóór het verstrijken van die termijn een bekrachtiging te verkrijgen.

2.3. De in casu aangevoerde redenen zijn derhalve niet van die aard dat ze een beroep op de spoedprocedure van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen wettigen.

Bij ontstentenis van een deugdelijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling, is de adviesaanvraag onontvankelijk.

Conformément à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par "de omstandigheid dat aan de betrokken sectoren zo snel mogelijk de rechtszekerheid moet kunnen gegeven worden omtrent de bekrachtiging bij wet van deze nieuwe financieringsregeling en dat in de gegeven omstandigheden die inherent zijn aan het lopende jaar, op dit vlak geen onnodige risico's kunnen worden gelopen".

*

*

*

RECEVABILITE DE LA DEMANDE D'AVIS

1.1. Par la loi du 8 décembre 1998 portant des dispositions diverses relatives au financement de l'Institut d'expertise vétérinaire, des dispositions habilitant le Roi à régler le financement de l'Institut d'expertise vétérinaire, par la perception de divers droits, ont été insérées dans la loi du 5 septembre 1952 relative à l'expertise et au commerce des viandes et dans la loi du 15 avril 1965 concernant l'expertise et le commerce du poisson, de volailles, des lapins et du gibier et modifiant la loi du 5 septembre 1952 relative à l'expertise et au commerce des viandes.

.../...

Le Roi a fait usage de l'habilitation qui lui a été conférée en prenant l'arrêté royal du 22 décembre 1998 relatif au financement de l'Institut d'expertise vétérinaire.

1.2. Les articles 6, alinéa 3, de la loi précitée du 5 septembre 1952, et 6, alinéa 2, de la loi précitée du 15 avril 1965, remplacés respectivement par les articles 2, B., et 3, B., de la loi susmentionnée du 8 décembre 1998, prescrivent chacun ce qui suit :

"Au plus tard dans l'année qui suit celle de la publication de la présente loi au Moniteur belge, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de ces droits, ainsi que leurs modes de calcul, de perception et de liaison à l'indice des prix à la consommation. Il détermine aussi les modalités de paiement et de répercussion des droits, les conséquences de la fourniture tardive des données nécessaires pour la facturation des droits, ainsi que les conséquences de leur paiement tardif.

L'arrêté royal pris en exécution du présent article est abrogé de plein droit avec effet rétroactif à la date de son entrée en vigueur lorsqu'il n'a pas été confirmé par le législateur dans l'année qui suit celle de sa publication au Moniteur belge.

L'arrêté royal confirmé par la loi ne peut être modifié que par une loi."

1.3. Le projet vise principalement à confirmer l'arrêté royal du 22 décembre 1998 en application des dispositions légales précitées (article 3 du projet) (1).

(1) L'article 15 de cet arrêté n'est pas confirmé. En outre, l'article 2 du projet entend adapter le texte français de l'article 1er, 7°, du même arrêté.

2.1. Tout comme avant le remplacement de l'article 84 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat par la loi du 4 août 1996, la communication de l'avis de la section de législation ne peut être demandée dans un délai ne dépassant pas trois jours qu'"en cas d'urgence spécialement motivée dans la demande" (article 84, alinéa 1er, 2°).

Cette dernière exigence a été imposée par le législateur afin de prévenir des abus éventuels.

Il s'ensuit que la motivation correcte de l'urgence constitue une condition de recevabilité de la demande d'avis.

2.2. En l'occurrence, l'urgence n'est justifiée que par le fait "dat aan de betrokken sectoren zo snel mogelijk de rechtszekerheid moet kunnen gegeven worden omtrent de bekrachtiging bij wet van deze nieuwe financieringsregeling en dat in de gegeven omstandigheden die inherent zijn aan het lopende jaar, op dit vlak geen onnodige risico's kunnen worden gelopen".

Force est de constater en ce qui concerne cette motivation que dans l'intérêt, précisément, de la sécurité juridique, le législateur a fixé lui-même un délai d'un an dans lequel l'arrêté royal du 22 décembre 1998 doit être confirmé. En l'occurrence, ce délai prend fin le 31 décembre 1999.

.../...

La demande d'avis ne permet pas de déterminer la raison pour laquelle il s'impose dès à présent, contrairement à la volonté expresse du législateur, d'obtenir une confirmation bien avant l'expiration de ce délai.

2.3. Les motifs invoqués en l'espèce ne sont dès lors pas de nature à justifier de recourir à la procédure d'urgence prévue à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

A défaut d'une motivation adéquate de l'urgence, la demande d'avis est irrecevable.

De kamer was samengesteld uit

de Heren W. DEROOVER,
Messieurs

 D. ALBRECHT,
 P. LEMMENS,

Mevrouw F. LIEVENS,
Madame

La chambre était composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. D. ALBRECHT.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. D. ALBRECHT.

Le rapport a été présenté par M. P. DEPUYDT, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. J. DRIJKONINGEN, référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

F. LIEVENS

W. DEROOVER